

Publicerad 2018-01-16 12:44 av Lena Själsöga Keijser

låga

så

min älskade

vagga mina händers oro

låt mig få

sova lugnt

höra ditt hjärtas andning

hjärtat ljuder

jag minns den röda isen

hur du lyfte den skadade vingen

hur vi värmdes våra ansiktens

smältande masker

i den vita eldens lågor

vinterkvinnan höll i sin hand

hon skalade en apelsin

lindade doften i ett om runt oss

klyftor veks ut

hon säger

se skalets spiral

se klyftornas gestalt

mittens märke

river stigar

sulorna

under ifrån

vi river ej sulorna

vi smörjer sulornas vandring

med olja aska och salt

trädkvinnan lindar sjalar

runt axlar sänkta in i floden

hon följer stämmornas ekon

in under isens vallarstämman eka

dovt mjukt inbäddade knackar på

ekan vaggar invid pilens rötter

tre ord

vilar stilla i förrede

stigar

stiger upp genom leder

värmer händer kupade i hjärteld

ögon öppnas sveper mjukt med

ur pupillport flyger hudens hörda

långor

visar det lugn

allt har inom

ändå hör jag ett hjärtas oro

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten